

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Skarga wniesiona dnia 16 kwietnia 2004 r. przez Elisabethę Righini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-145/04)

(2004/C 179/20)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 16 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Elisabethę Righini, zamieszkałą w Brukseli, reprezentowaną przez Erica Boigelot, adwokata.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uchylenie decyzji Komisji o przypisaniu skarżącej w momencie podjęcia przez nią obowiązków stopnia A7-3, niezależnie od tego, czy miałaby być ona pracownikiem czasowym czy też urzędnikiem-stażystą, o której to decyzji powiadomiono skarżącą w dniu 27 maja 2003 r. i 30 czerwca 2003 r.;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami zgodnie z art. 87 ust. 2 Regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca sprzeciwia się przypisaniu jej kategorii A7, poziomu trzeci w chwili nominacji jako urzędnika stażysty dnia 21 maja 2003 r.

Na poparcie swoich twierdzeń podnosi ona:

- naruszenie art. 31, ust. 2 Statutu;
- naruszenie decyzji Komisji z dnia 1 września 1983 r. zmienionej dnia 7 lutego 1996 r. w sprawie kryteriów nominacji na określony stopień i przypisywania określonego poziomu podczas zatrudniania pracowników tymczasowych i urzędników;
- pogwałcenie niektórych ogólnych zasad prawa, takich, jak zasada równego traktowania, zasada pewności prawa i zasada należytej staranności oraz zasad, zgodnie z którymi decyzja wydana przez AIPN powinna mieć odpowiednią podstawę i nie może być dotknięta oczywistym błędem w ocenie.

Skarżąca podkreśla, iż zarówno jej wyjątkowe kwalifikacje jak i profil stanowiska, z którym wiązała się konieczność zatrudnienia osoby szczególnie wykwalifikowanej, uzasadniały przypisanie jej stopnia A6.

Skarga wniesiona dnia 26 kwietnia 2004 r. przez TQ3 Travel Solutions przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-148/04)

(2004/C 179/21)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 26 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez TQ3 Travel Solutions, z siedzibą w Mechelen (Belgia), reprezentowaną przez Rusen Ergec i Kim Mörlic, avocats.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- Uchylenie decyzji Komisji z dnia 24 lutego 2004 r. w sprawie odrzucenia oferty skarżącego, dotyczącej realizacji części 1 (Bruksela) zamówienia nr ADMIN/D1/PR/2003/131;
- Uchylenie decyzji Komisji przyznającej część 1 zamówienia spółce Carlson Wagonlit Travels, o czym skarżący została poinformowana pismem z dnia 16 marca 2004 r.;
- Stwierdzenie, że czyn bezprawny popełniony przez Komisję stanowi uchybienie pociągające za sobą odpowiedzialność odszkodowawczą Komisji wobec skarżącego;
- Odesłanie skarżącego do Komisji w celu określenia wysokości poniesionej szkody;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty:

Po ogłoszeniu ograniczonego zaproszenia do składania ofert z dnia 20 października 2003 r., dotyczącym „usług biura podróży”⁽¹⁾ i po postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia Komisja postanowiła nie przyznać zamówienia skarżącego, natomiast przyznać je spółce Carlson Wagonlit Travels.

Skarżący podnosi dwa jednakowe zarzuty przeciwko tym decyzjom, oparte na oczywistym błędzie popełnionym przez Komisję w ocenie ofert.

W ramach pierwszego zarzutu skarżący twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd nie uznając oferty spółki Carlson Wagonlit Travels za nienormalnie niską; powołuje między innymi naruszenie prawa polegające na niedopełnieniu obowiązku zażądania przez instytucję wspólnotową wszelkich istotnych informacji dotyczących zawartości oferty, ustanowionego w art. 146 ust. 4 rozporządzenia Komisji WE 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r.⁽²⁾

Zarzut drugi oparty jest na oczywistym błędzie popełnionym przez Komisję w ocenie jakości ofert, polegającym na przyznaniu ofercie firmy Carlson Wagonlit Travel najwyższej noty za jakość proponowanych usług, podczas gdy oferta ta nie zapewnia właściwej jakości przedmiotowych usług.

⁽¹⁾ Zamówienie nr ADMIN/D1/PR/2003/131 (Dz.U. S 143).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, str. 1).

Skarga wniesiona dnia 26 kwietnia 2004 r. przez GRAFTECH INTERNATIONAL LTD. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T- 152/04)

(2004/C 179/22)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 26 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez GRAFTECH INTERNATIONAL LTD., z siedzibą w Wilmington, Delaware, USA, reprezentowaną przez K.P.E. Lasoka QC i Briana Hartnetta Barristers, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o uchylenie zaskarżonej decyzji;
- ewentualnie, korzystając z nieograniczonej kompetencji w zakresie orzekania, o zmianę zaskarżonej decyzji w takim zakresie, że odsetki w wysokości 8,04 % miałyby biec jedynie od dnia 30 września 2003 r. lub obniżona zostałyby ich stopa procentowa;
- o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Przedmiotem skargi jest decyzja Komisji zawarta w piśmie z dnia 17 lutego 2004 r., w której Komisja zażądała od strony skarżącej zapłaty odsetek od grzywny nałożonej decyzją Komisji z dnia 18 lipca 2001 r. ⁽¹⁾, w wysokości 8,04 % zamiast w wysokości 6,04 %.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca zarzuca, że Komisja naruszyła prawo chcąc zastosować wyższą spośród dwu możliwych stóp procentowych. Zdaniem strony skarżącej, opóźnienie w zapłacie grzywny lub w ustanowieniu wystarczającego zabezpieczenia zapłaty grzywny zostało spowodowane uznaniem przez Komisję, że strona skarżąca nie mogła zapłacić grzywny, jak również podjęciem przez obydwie strony starań zmierzających do osiągnięcia porozumienia w kwestii, co mogłoby stanowić wystarczające zabezpieczenie. Strona

skarżąca zarzuca, że nie powinna być traktowana jako zalegająca z płatnością, mając na uwadze jej decyzję o wniesieniu odwołania od decyzji nakładającej grzywnę, jak również zważając na naturę i treść negocjacji podjętych w dobrej wierze.

Ponadto strona skarżąca zarzuca, że Komisja działała niezgodnie z art. 86(5) rozporządzenia nr 2342/2002 ⁽²⁾.

Strona skarżąca zarzuca jednocześnie, że biorąc pod uwagę zachowanie Komisji, skarżąca miała prawo oczekiwać, że stopa procentowa określona zostanie w wysokości 6,04 %.

Strona skarżąca podnosi naruszenie zasady dobrej administracji, ponieważ Komisja nie zdołała znaleźć porozumienia w kwestii odpowiedniej formy zabezpieczenia. Ponadto skarżąca zarzuca, że Komisja nie wskazała w sposób wyraźny, iż w toku negocjacji zostanie zastosowana wyższa stopa procentowa.

W końcu, strona skarżąca zarzuca, że zaskarżona decyzja jest niewspółmierna. Zdaniem skarżącej, uzasadnieniem stosowania odsetek za zwłokę jest powstrzymanie zachowań obliczonych na zwłokę, a nie nakładanie kary za negocjacje prowadzone w dobrej wierze, które zostały wszczęte przez Komisję i były kontynuowane w określonym przez nią tempie.

⁽¹⁾ 2002/271/WE: Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 2001 w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 81 TWE i art. 53 Porozumienie EOG – Sprawa COMP/E-1/36.490 – Elektrody grafitowe (Dz.U. 2002 L 100, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, str. 1).

Skarga wniesiona dnia 23 kwietnia 2004 r. przez ALENIA MARCONI SYSTEMS S.p.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-155/04)

(2004/C 179/23)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 23 kwietnia 2004 r. ALENIA MARCONI SYSTEMS S.p.A., reprezentowana przez adwokata Francisca Sciaudonego, wniosła do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Komisji Europejskiej.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji:

- o zobowiązanie Komisji do przesłania Sądowi Pierwszej Instancji całości akt, które posiadają jej służby w zakresie zgłoszenia przesłanego przez skarżącą
- o uchylenie i/lub zmianę zaskarżanej decyzji